

VERSER

afsungne vid en Middag,

gifven af

Ett Sällskap Finska Landsmän

den 7 Februarii 1809,

åt det härvarande

General - Befälet och Officerare
af Finska Arméen.

Stockholm, 1809.

Tryckt hos Directeuren och Kongl. Fält-Boktryckaren

Peter Sohn.

Landsmän, mellan krigets dunder
Samlom glädjens spridda stunder,
Görom rätt åt Bröders dygd!
Göthens handslag .. Romarns lager
Åt en hvar, som vapen drager
För sin K U N G och Fosterbyggd!

Färdige, när Bägge kalla,
Att dem hämnas, eller falla,
Hvilken lön är värdig ER?
Kämpar! när J Thronen stöden
Det är stort, men när J blöden,
När J offren ER, är mer.

Finlands Barn, med högmod hörde
EDRA värf, dem rycktet förde
Ifrån deras moderland,
Och i glansen af ER ära,
ER sin dyrkan återbära,
Uppå Bottnens andra strand.

Trogen, upp till Polens bölja,
Ser man äran EDER följa,
Om ock Segern vilse far.
Vikande för öfvermagten,
Våldets lager J förakten,
ER är den, som äran skar.

Störst var Krigarn på sin bana,
När ifrån hans högda fana
Lyckan undanhöll sin gärd;
Bröders tack skall EDEN hämna,
Och en högre sång En nämna
För en rättvis efterverld.

Vid en af Skålarne:
Vålnader, som utur griften
Trotsen alla minnets skiften,
Och i blodig rustning sväfen
Öfver Auras mulna strand!
Må, till lön för EDNA dygder,
Våldet fly från Finlands bygder,
Och den offergärd J kräfven
Ges af Fria Finmars hand!

Skålar efter Måltiden:

1. Till minnet af de Hjeltar, hvilkas ben nu gömmas i skö-
tet af den jord de försvarat.
2. Till de Finlands Döttrar, som nu vittna med sin saknad el-
ler sin sorg, att hos ädla hjertan kärleken för Fäderneslandet
öfverväger kärleken för Makar och Barn.
3. Måtte i alla tider, Svenska Svärdet, likasom Svenska Järnet,
behålla sitt företräde för andra Nationers.
4. Måtte i alla tider, endast Östersjön äga rätt, att skilja Fin-
lands och Sveriges Inbyggare.

